

Nr 208.

Av herrar **Bengtsson** i Kullen och **Gustafson** i Kasenberg, om
*anslag till byggande av enskilda utfartsvägar i hela
landet.*

Under 6:e huvudtiteln i årets statsverksproposition finnes upptaget ett anslag å 275,000 kr. för »Byggande av enskilda utfartsvägar».

Anslag till anläggning av utfartsvägar har av riksdagen anvisats alltsedan år 1918. Ursprungligen var anslaget avsett att endast fördelas inom de fyra nordligaste länen. Från och med budgetåret 1925—26 har dess användning emellertid omfattat hela Norrland samt Dalarna och Värmland. Och i fjolårets riksstat, där anslaget också var upptaget till 275,000 kr., har användningen ytterligare utsträckts till att omfatta anläggning av utfartsvägar jämväl i norra delarna av Örebro län.

Anslaget, som vanligen utgår blott med $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ av ifrågavarande utfartsvägars totalkostnad, har till syfte att »uppmuntra eller över huvud taget göra det möjligt för befolkningen i avlägset liggande byar eller gårdar att själv bryta väg fram till de allmänna trafiklederna». En medverkan från statens sida till anläggandet av dylika utfartsvägar har bl. a. motiverats med »de särregna och svåra samfärdsförhållanden, som råda inom stora områden av landets norra delar».

Samtidigt som vi särskilt vilja understryka den stora betydelse det ifrågavarande anslaget har för åstadkommande av utfartsvägar i norra Sverige, kunna vi icke underlåta att påpeka, att ett starkt behov av dylika vägar även gör sig gällande i övriga delar av landet. Låt vara att kostnaderna för nya utfartsvägars anläggande i norra Sverige ofta ställa sig särskilt höga på grund av de långa avstånden. Även i sydligare delar av landet — icke minst i våra bygder — lägga de höga kostnaderna ofta hinder i vägen för byggandet av sådana utfartsvägar, som kunna anses i hög grad gagneliga. Med hänsyn härtill äro vi av den uppfattningen, att användningen av anslaget för »Byggande av enskilda utfartsvägar» bör utvidgas till att omfatta hela landet.

Denna anslagets vidgade tillämpning nödvändiggör emellertid även en viss höjning av detsamma. Kostnaderna för anläggandet av utfartsvägar i de nya delar av landet, som här skulle ifrågakomma, torde dock ställa sig relativt låga i jämförelse med de belopp, som erfordras i norra Sverige. Med hänsyn

härtill synes det vara tillräckligt, att anslaget höjes från 275,000 till 400,000 kronor.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att användningen av anslaget för »Byggande av enskilda utfartsvägar» skall utvidgas till att omfatta hela landet och att detsamma som följd av denna vidgade tillämpning höjes från 275,000 till 400,000 kr.

Stockholm den 21 januari 1929.

Emil Bengtsson.

Arthur Gustafson
i Kasenberg.
